

תת"ע 1913/07/19 - מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תנועה נגב נגד רביע אלהוזייל

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 1913-07-19 מדינת ישראל נ' רביע אלהוזייל
השופט הבכיר אלון אופיר

מאשימה	מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תנועה נגב
נגד	
נאשמים	רביע אלהוזייל ע"י ב"כ עו"ד מוניר אלקרינאוי

גזר-דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה בניגוד לסעיף 67 בפקודת התעבורה יחד עם עבירה נגזרת, נהיגה ללא ביטוח תקף.

כתב האישום אינו כולל נסיבות נלוות המקימות חומרה נוספת לביצוע העבירה זולת עצם הנהיגה בזמן בו היה נתון הנאשם תחת פסילה פעילה שהוטלה עליו בבית המשפט.

מתחם הענישה ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה נקבע על ידי בית המשפט המחוזי, באר-שבע

בעפ"ת 59810-07-12 דרור אביטל נגד מדינת ישראל שם נאמר באופן מפורש:

"מתחם הענישה הקבוע לעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נע בין מאסר על תנאי בנסיבות קלות באופן מיוחד, עד לתקופת מאסר בת שנה."

מתחם תקופת פסילת רישיון הנהיגה ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, נקבע על ידי בית המשפט המחוזי, באר-שבע
בעפ"ת 43966-08-13 חאלד זידאן נגד מדינת ישראל:

"הטווח של עשרים וארבעה חודשי פסילת רישיון הינו בתוך מתחם העונש ההולם, אשר נע בין 6 חודשים ועד לחמש שנים."

פרשה זו שונה בנסיבותיה וזאת ללא קשר לזמן בו בוצעה העבירה עצמה אלא שונה בשל אירוע שהתרחש כחודש לפני

הזמן בו נהג הנאשם:

לטענת ההגנה אין חולק כי הנאשם נכח במשפט קודם שהתנהל בעניינו בגין עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול ובמסגרת משפט זה נגזרה עליו ביום 16.1.19 פסילה בת 5 חודשים בפועל (6 חודשים בקיזוז פסילה מנהלית בת 30 יום).

אין גם חולק כי ביום 20.1.19 הפקיד הנאשם את רישיונו במזכירות בית המשפט וקיבל אישור הפקדה.

באמצע חודש מאי התקשר הנאשם לבא כוחו וביקש לברר איתו מתי מותר לו לחזור לנהוג.

מאחר וב"כ הנאשם לא היה במשרדו ולא זכר את פרטי האירוע, הפנה הוא את הנאשם למשרד הרישוי כדי שיברר מתי מותר לו לחדש את רישיונו.

הנאשם ניגש ביום 16.5.19 לרשות הרישוי, הציג לדבריו את אישור ההפקדה שלו, ופקידת הרישוי הדפיסה עבורו רישיון במקום ורשמה בכתב ידה "רשאי לנהוג מחר". (המסמך הרלוונטי הוצג והוגש במסגרת הטיעונים לעונש של ההגנה).

הנאשם המתין יום כפי שנדרש ברשות הרישוי, ולמחרת חזר לנהוג.

ביום 10.6.19 נתפס נוהג כאשר לפי החלטת בית המשפט בפתח תקווה ומועד הפקדת רישיונו, אמורה הייתה הפסילה להסתיים רק ביום 20.6.19.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם פעל בתום לב גמור ואין בנסיבות אלה כל הצדקה להענישו בחומרה.

ב"כ המדינה טען כי לאור הקבוע בסעיף 66 שבפקודת התעבורה, חסד עשתה המדינה כאשר לא האשימה את הנאשם גם בעבירה לפי סעיף 66 בפקודה, והתנהגותו היא נהיגה בזמן פסילה לכל דבר ועניין המצדיקה ענישה "רגילה" הנוהגת באירוע של נהיגה ראשונה בזמן פסילה.

דין וגזירת הדין -

עובדתית נהג הנאשם רכב כאשר פסילה פעילה תלויה כנגדו.

הנאשם נכח במשפטו עת נפסל ואף הפקיד רישיונו לחמישה חודשים במזכירות בית המשפט בפתח תקווה.

בידי הנאשם היה אישור הפקדה הקובע בעברית ובערבית את משך הפסילה שעליו לרצות.

על פניו הגעת הנאשם לרשות הרישוי טרם הסתיימה פסילתו וקבלת רישיון בזמן שהוא עדיין תחת פסילה פעילה היא עבירה בפני עצמה על סעיף 66 בפקודת התעבורה.

יחד עם זאת, אני סבור כי אכן מתקיימות נסיבות חריגות המחייבות ולו משיקולי צדק מתן ענישה מופחתת בפרשה זו, ואסביר את עמדתי:

רשות הרישוי היא רשות רשמית של מדינת ישראל אשר אמונה על ניפוק רישיונות נהיגה לזכאים לכך.

עמוד 2

רשות זו מחוברת במחשביה למחשבי בית המשפט וכל פסילה הנגזרת בבית המשפט תופיע גם במחשבי רשות הרישוי.

בפרשה זו הגיע הנאשם פיזית לרשות הרישוי כדי לברר מתי מסתיימת פסילתו.

נכון כי המקום בו היה על הנאשם לברר את מצב פסילתו הוא בית המשפט, אך אין זה נעדר היגיון בעיני לברר נתון זה גם מול רשות הרישוי.

ברור על פניו כי פקידת הרישוי ראתה את פסילתו של הנאשם, שכן חידוש רישונו לא היה "כללי" אלא חידוש בו הוסיפה בכתב ידה כי הוא "רשאי לנהוג מחר".

חשיבות יש לכיתוב זה על הרישיון, שכן גזר דינו של הנאשם ניתן ביום 16.1.19, ונגזרו על הנאשם 6 חודשי פסילה בקיזוז חודש פסילה מנהלית.

ככל הנראה סברה פקידת הרישוי בטעות כי הפסילה מסתיימת ביום 16.5.19 (היום בו היה הנאשם ברשות הרישוי) ולכן כתבה עבורו שרק מ"מחר" הוא יכול לחזור לנהוג עם הרישיון שהדפיסה עבורו במקום.

בהתאם לקבוע בסעיף 66 בפקודת התעבורה, פסילתו של הנאשם מבית המשפט גוברת ורישיון הנהיגה שקיבל בזמן פסילתו בטל בשל אותה הפסילה שנגזרה.

יחד עם זאת, אין אני יכול להתעלם מן העובדה כי בנסיבות המתוארות לעיל שנתמכו בראיות שהוצגו על ידי ההגנה ולא נסתרו על ידי התביעה, פעל הנאשם בתום לב מוחלט ואלמלא סעיף 66 בפקודה, לא מן הנמנע כי היה יכול להעלות גם טענה של טעות כנה במצב הדברים.

מבחינה משפטית ביצע הנאשם את העבירה המיוחסת לו, אך נסיבות ביצוע העבירה מצדיקות בעיני ענישה נמוכה מחלקו הנמוך של המתחם הנוהג וזאת משיקולי צדק.

(ראה בעניין זה את החלטת בית המשפט העליון בע"פ 5669/14 לופוליאנסקי נגד מדינת ישראל)

לצורך קביעת רכיבי הענישה בחנתי גם את עברו של הנאשם הכולל 5 הרשעות משנת 2015, בחנתי את העובדה כי הוא הודה ולקח אחריות מלאה, את היותו נורמטיבי מהפן הפלילי ואת העובדה כי המדובר באירוע ראשון של נהיגה בזמן פסילה מצדו.

הנאשם צעיר בן 22 העובד בעבודה מסודרת במפעל נטפים ובמקביל סועד את אביו החולה.

לפיכך הנני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. קנס בסך 300 ₪ או 1 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.

עמוד 3

ב. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים.

רישיון הנהיגה יופקד תוך 120 יום במזכירות בית המשפט, ואם לא יעשה כן יחשב הנאשם פסול אך פסילתו לא תימנה.

ג. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 2 שנים.

ד. הנני גוזר על הנאשם 1 חודשי מאסר אשר ירוצו במידה והנאשם יבצע ויורשע בביצוע עבירה

של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה עם רישיון נהיגה שאינו ביחס לעבירה מסוג הזמנה לדין והכל תוך 1 שנים מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, כ' כסלו תשפ"א, 06 דצמבר 2020, בנוכחות הצדדים.